מדוד • מעות ודינרי זהב והכא: **ורבו יפרים פופפס לי** • לאחר שהיה ז' שנים בהמה וחזר למלכותו היה משתבח כן ומהו התוספת שקבר תנין גדול נתן גדול ברחשו של מלך כמין אפסר: **מתני' נא ישכור אדם פועלים** • דכתיב (דברים כא) ממלאת **לחבירו כו'** • בגמרא פריך פשיטא כיון דהא אסור חבירו נמי אסור דהא ישראל הוא והשולחו עובר משום "לפני עור לא תתן מכשול: **אין מחשיכין על הפתוח** • לקרב עצמו בשבת עד סוף התחום ולהחשיך שם שיהא קרוב למקום הפועלים לו לפרדם להביא פירות דכל דבר שאסור לעשותו בשבת אסור להחשיך עליו: **אבל מחשיך הוא** • להיות קרוב ללכת לשמור פירותיו והם דבר המותר בשבת לשמור פירותיו אם היו בתוך תחומו: **ומביא פירות בידו** • הואיל ועיקר מחשבתו לא היה לכך: **כלל אמר אבא שאול** • טתן היה כלל בדבר זה להסיף דברים אחרים כיולא בו ולקמיה מפרש לאתויי מאי: **כל שאני וכאי באמירתו** • שאני רשאי לאומרו לחבירו לא לנכרי בשבת לעשות למולאי שבת רשאי אני להחשיך עליו: **גמ' מאי שנא כו'** • ופשיטא דאיכא דאמר לא יאסור ה"ה לא יאמר לחבירו דהא ישראל הוא כמותו ולא מאי לאוגרינהו: **אמרי לנכרי שבות** • וכבר סתמה רבי למתני' נכרי שבת לנכרי אין אומרים לו "לכה: **פא קמ"ל** • משלא יאמרו: בהאי הוא לא לימא ליה אבל סתמא שרי ליה למימר: **דנרלפ** • עכשיו נראה אם תעמוד עמי לערב אם תבא אני לכשתחשך ושניהן יודעין שעל מנת לשוכרו לפעולתו הוא מזהירו וכיון דלא מפרש בהדיא שרי כדמפרש טעמא לקמן דבור אסור הרהור מותר: **מותר לפרסר** • בדברי תורה: **ופיס מתניך קדוש** • ולא כתיב ביה דבר אלא מקום שחייתך תהא בקדושה וטעמא משום דישראל מהרהרין תמיד בדברי תורה: **ערום דבר** • אלמא לא אסיר ליה אלא בשעת דבור: **פסיא כדרב יסודה** • כלומר לעולם "והיה מחניך קדוש" משום הרהור תורה "ואפי' אין דבור" ולא יראה בך ערות דבר במילתא אחריתי מיירי דאסור: בשעת הדבור ולא בשעת הרהור כגון להסתכל בערוה: **עכו"ם ערום** • כ"ש ישראל כדמפרש ואזיל: **אימא שפיר דמי** • לכבהמה בעלמא הוא: **ופרום אביסם** • אלמא ערום היא בגן נח: **ודבור מי אסור והא אמר רב חסדא כו'** • וכל הני דבור הוא: **פקום נפש** • בדבר שיש בו סכנה. פקום=דיקומכיומ"ן: **ופקום דרכים** • כגון לרשום: **טרטיאות וקרקסאות וכסילקאות** • מיני פלגין הן שנם נאספו לבית הועד: **נלמדו אומנות.** דהא נמי מצוה היא דכל שאינו מלמדו אומנות מלמדו לסטות, ומצוה יגיעין מקרא בקדושין בהאשה ניקיים (ד' נ:): **של מלך** • של עלם שאינו שלו ואין צריך בכך כגון הרוצה לבנות בית כך וכך צריך להוליח בו ו"ל כמו"מה לך: מה לך ולחשבונות הללו הרי אין טורח בהן לא לך ולא לאחר כגון ההיא דפרישים: ושל

מסורת השרים

[ד"ה ו.]

[עירובין סז: ג"מין ה: כ"מ 5.]

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה אומר וכו' לפי שהוא רוצה לדעת אותה מלאכה ואינו (ב) ד"ה ואמר אין אומרים לו לכה מאוצר וכו' ואיתא מה צריך לאתויי מילתא דרבי אלעזר ס"ל לאתויי:

[ערכין כ:]

[ערכין כה: ע"ש]

[ע"ש תוס' ד"ה אומר]

[ע"ש תוס' ד"ה אומר]

[ע"ש תוס' ד"ה אומר